

Тян Марія

« Українські колискові »

Колискові пісні (колисанки) — жанр народної родинної лірики, специфічний зміст і форма якої функціонально зумовлені присиплянням дитини в колисці. Визначальний у колисковій пісні не змістовий, а звуковий.

Колискова один з найдавніших жанрів фольклору . В основному колискову співає мати своїй дитині. У всіх народів колискова не вимагає будь яких інструментів для її виконання, досить тільки голосу.

Жанри

- практично-побутова,
 - пізнавальна,
 - емоційна,
 - морально-етична,
 - психотерапевтична,
- формування естетичного чуття

У широкому вікні
Є три зірочки ясні:
Перша - зірочка щаслива,
Друга - зірочка вродлива,
Третя - зірочка правдива,
Вірні подруги вони.

Люба донечко, засни
І тоді до тебе в сні
Всі три зірочки ясні
Прийдуть у таночку
В золотім віночку.

Щоб росла щаслива,
Щоб росла правдива
Донечка вродлива...

«Нічого кращого немає, як тая мати молодая з своїм
дитяточком малим».

Тарас Шевченко

Спи, дитино, засинай,
Ду-ду-ду, баю-бай.
Карі очка закривай,
Ду-ду-ду, бай.
Коник спить, спить ведмідь,
І маленька бджілка,
Горобця-молодця
Колисає гілка.

Приспів:
Гой, ду-ду-ду,
Гой, ду-ду-ду,
І маленька бджілка,
Гой, ду-ду-ду,
Гой, ду-ду-ду,
Колисає гілка.

Заспівай, матусю, колискову,
Щоб почути любу пісню знову.
Заспівай так лагідно, тихенько,
Я згадаю, як буламаленька.

Розкажи мені, матусю, казку,
Щоб відчуть любов твою і ласку.
Я до тебе ніжно пригорнуся
І на мить в дитинство повернуся.

То ж давай забудемо тривоги,
Не страшні нам відстані-дороги.
Ми близькі, хоч і такі далекі.
Твій привіт несуть мені лелеки...

«Якби не мамина пісня,
яким убогим було б наше життя».

«Найдорожча пісня, з якою мати колисала».
З народного джерела.

Ой, спи, дитя, в колисонці,
Як горошок в билиноньці.
Буде вітерець повівати
Та й горошком колихати...

Як горошок загуркоче,
Дитинонька спати схоче,
А вітерець, як загримить,
Дитиноньку нашу приспить...

Е-е-е, люлі,
Дам котові дулі,
А тобі дам калачі,
Щоб спав удень і вночі.
Е-е-е, люлі,
Питала зозулі,
Скільки тобі жити.
Зозуля кувала,
Правдоньку казала:
- Будеш сто літ жити,
В золоті ходити,
Матір шанувати,
Вік догодувати.

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота — коло плота.
Питається сон дрімоти:
— А де будем ночувати?
— Де хатонька теплесенька,
Де дитина малесенька,—
Там ми будем ночувати,
Дитиночку колихати.

Ой на kota та воркота,
На дитину та й дрімота,
Котик буде воркотати,
Дитинонька буде спати.